

Joi, 17 iunie 2010

Politicile UE în favoarea apărătorilor drepturilor omului

P7_TA(2010)0226

Rezoluția Parlamentului European din 17 iunie 2010 referitoare la politicile UE în favoarea apărătorilor drepturilor omului (2009/2199(INI))

(2011/C 236 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite, Declarația universală a drepturilor omului, Pactele internaționale privind drepturile omului, Pactul internațional privind drepturile civile și politice (PIDCP) și Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale (PIDESC),
- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind apărătorii drepturilor omului și activitățile Reprezentantului special al Organizației Națiunilor Unite în legătură cu situația apărătorilor drepturilor omului,
- având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special articolele 3 și 21 din acesta, precum și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Orientările Uniunii Europene privind drepturile omului și, în particular, Orientările Uniunii Europene privind apărătorii drepturilor omului, adoptate în iunie 2004 și revizuite în 2008; având, de asemenea, în vedere Orientările privind dialogurile referitoare la drepturile omului, adoptate în decembrie 2001 și revizuite în 2009,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 septembrie 2007 referitoare la funcționarea dialogurilor și a consultărilor cu țările terțe cu privire la drepturile omului ⁽¹⁾,
- având în vedere clauzele privind drepturile omului din acordurile externe ale UE,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială (IEDDO) ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 aprilie 2002 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind rolul Uniunii Europene în promovarea drepturilor omului și în procesul de democratizare din țările terțe ⁽³⁾,
- având în vedere orientările sale specifice privind activitățile deputaților Parlamentului European referitoare la drepturile omului și democrație în cadrul vizitelor acestora în țările terțe,
- având în vedere Statutul Premiului Saharov pentru libertatea de gândire, adoptat de către Conferința Președinților Parlamentului European la 15 mai 2003 și modificat la 14 iunie 2006,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare cu privire la situația drepturilor omului în lume și, în special, anexele sale cu privire la cazurile individuale,
- având în vedere dezbaterile periodice și rezoluțiile adoptate în cadrul procedurii de urgență privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept,
- având în vedere Declarația Comitetului de Miniștri cu privire la acțiunile Consiliului Europei vizând îmbunătățirea protecției apărătorilor drepturilor omului și de promovare a activităților acestora, adoptată la 6 februarie 2008,

⁽¹⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 214.

⁽²⁾ JO L 386, 29.12.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO C 131 E, 5.6.2003, p. 147.

Joi, 17 iunie 2010

- având în vedere Rezoluția adoptată la 24 februarie 2009 de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei cu privire la situația apărătorilor drepturilor omului în statele membre ale Consiliului Europei ⁽¹⁾,
  - având în vedere Recomandarea cu privire la statutul juridic al organizațiilor neguvernamentale din Europa ⁽²⁾, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 10 octombrie 2007,
  - având în vedere instrumentele regionale privind drepturile omului incluzând, în special, Convenția europeană a drepturilor omului, Carta africană privind drepturile omului și ale popoarelor, rezoluțiile adoptate de Comisia africană pentru drepturile omului și popoarelor referitoare la apărătorii drepturilor omului, Convenția americană privind drepturile omului și Carta arabă a drepturilor omului,
  - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) ⁽³⁾,
  - având în vedere programele pentru protecția și adăpostirea apărătorilor drepturilor omului amenințați, care sunt puse în aplicare în unele state membre ale UE,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0157/2010),
- A. întrucât, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite, fiecare stat membru are responsabilitatea de a promova respectul universal pentru drepturile și libertățile omului, precum și aplicarea lor în practică,
- B. întrucât, în conformitate cu Declarația ONU adoptată în 1998, termenul de „apărător al drepturilor omului” este utilizat pentru a desemna persoanele care, în mod individual sau colectiv, acționează în vederea promovării sau protejării drepturilor omului prin mijloace pașnice,
- C. întrucât apărătorii drepturilor omului din întreaga lume joacă un rol esențial în ceea ce privește protejarea și promovarea drepturilor fundamentale ale omului, adesea cu riscul propriei vieți și întrucât apărătorii drepturilor omului sunt, de asemenea, actori-cheie în procesul de consolidare a principiilor democratice din țările lor, mențin imparțialitatea și transparența în activitatea pe care o desfășoară și dezvoltă credibilitatea prin prezentarea de rapoarte precise, constituind astfel legătura umană dintre democrație și respectarea drepturilor omului,
- D. întrucât sprijinirea apărătorilor drepturilor omului este un element cu tradiție în politica externă a Uniunii Europene din domeniul drepturilor omului, întrucât sprijinul UE diferă totuși în funcție de țările în cauză,
- E. întrucât, în particular, Uniunea Europeană manifestă un interes specific în ceea ce privește îmbunătățirea protecției drepturilor omului, conform prevederilor Tratatului de la Lisabona, prin aderarea Uniunii Europene la Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale,
- F. întrucât Parlamentul European joacă un rol important în ceea ce privește promovarea drepturilor omului și a democrației, inclusiv protecția apărătorilor acestora, prin delegații în țări terțe, audieri, rezoluții, scrisori și, nu în ultimul rând, prin Premiul Saharov, precum și prin rapoartele sale referitoare la drepturile omului în lume,
- G. întrucât Uniunea Europeană își coordonează din ce în ce mai mult acțiunile cu alte mecanisme regionale și internaționale, instituite în Africa, Europa și cele două Americi pentru a monitoriza îndeaproape situația apărătorilor drepturilor omului și îndeamnă statele să asigure un mediu permisiv pentru activitatea acestora, în conformitate cu obligațiile internaționale și regionale în domeniul drepturilor omului,
- H. întrucât credibilitatea Uniunii Europene în calitate de protectoare a apărătorilor drepturilor omului în lume este strâns legată de respectarea în interiorul UE a drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

⁽¹⁾ RES/1660(2009).

⁽²⁾ CM/Rec(2007)14.

⁽³⁾ JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

Joi, 17 iunie 2010

- I. întrucât apărătorii drepturilor omului se confruntă ei înșiși, în cursul activității lor, cu încălcări ale drepturilor omului și întrucât printre acestea se numără asasinatele, amenințările cu moartea, răpirile, arestările și detențiile arbitrare, precum și alte acțiuni de hărțuire și intimidare, de exemplu prin campanii de defăimare; întrucât toate aceste acte de violență pot fi îndreptate și asupra membrilor nucleului familial al acestora, inclusiv asupra copiilor lor, precum și a celorlalte rude ale apărătorilor drepturilor omului, pentru a-i împiedica să-și continue activitatea; întrucât campaniile în favoarea drepturilor omului sunt afectate, în multe regiuni, de persecuțiile la care sunt supuși apărătorii drepturilor omului și de îngrădirile impuse activităților acestora,
- J. întrucât protejarea apărătorilor drepturilor omului necesită punerea în practică a politicilor UE în materie de drepturi ale omului în general,
- K. întrucât apărătorii de sex feminin ai drepturilor omului sunt expuși unor riscuri deosebite și întrucât, printre alte grupuri și categorii de apărători care sunt deosebit de expuse atacurilor și încălcărilor drepturilor omului, ca rezultat al muncii lor, se numără cei care promovează drepturile civile și politice, în special libertatea de exprimare și de gândire, conștiință și religie, inclusiv drepturile minorităților religioase, precum și drepturile economice, sociale și culturale, în primul rând drepturile colective, cum sunt dreptul la hrană și dreptul de acces la resursele naturale, inclusiv sindicalității precum și cei care activează în favoarea drepturilor minorităților și comunităților, drepturilor copiilor, drepturilor populațiilor indigene și drepturilor LGBT, precum și persoanele care luptă împotriva corupției,
- L. întrucât în scopul persecutării apărătorilor drepturilor omului sunt utilizate mijloace din ce în ce mai sofisticate, prin aplicarea unor noi tehnologii, ca și printr-o legislație restrictivă în materie de ONG-uri și piedici administrative care limitează sever spațiul și posibilitățile de acțiune ale unei societăți civile independente, întrucât, după cum subliniază în această privință, unele guverne obstrucționează sau împiedică apărătorii drepturilor omului să-și înregistreze în mod oficial organizațiile și apoi îi urmăresc în justiție pentru că-și exercită dreptul la libertatea de asociere în mod ilegal,
- M. întrucât aceste acțiuni constituie o încălcare evidentă a legislației internaționale în materie de drepturi ale omului și a mai multor libertăți fundamentale universal recunoscute,
- N. întrucât apărătorii drepturilor omului sunt, de asemenea, supuși anumitor restricții și, uneori, sunt vizați direct de anumite politici, acte normative și proceduri prezentate drept măsuri de „securitate”, însoțite adesea de acțiuni de stigmatizare și acuzații de terorism,
- O. întrucât, printre dificultățile cu care se confruntă asociațiile și grupările de apărători ai drepturilor omului continuă să se numere confiscarea unor obiecte de mobilier, închiderea sediilor, aplicarea unor amenzi considerabile și controlul meticulos și cu subiectivism al conturilor bancare,
- P. întrucât acordurile comerciale care includ o clauză referitoare la drepturile omului pot oferi UE posibilitatea de a condiționa comerțul de respectarea drepturilor omului,
1. își exprimă prețuirea pentru contribuția inestimabilă adusă de apărătorii drepturilor omului la protejarea și promovarea drepturilor omului, a statului de drept, democrației și prevenirii conflictelor, cu riscul propriei lor siguranțe și a aceleia a familiilor și rudelor lor; salută faptul că Declarația ONU din 1998 nu dă o definiție restrictivă a termenului de „apărători ai drepturilor omului” și, în acest sens, cere Comisiei și Consiliului să sprijine ferm această abordare;
  2. solicită UE să acorde prioritate implementării cu mai multă eficacitate a instrumentelor și mecanismelor existente, în vederea protejării coerente și sistematice a apărătorilor drepturilor omului în Uniunea Europeană; recomandă ca Înalta Reprezentantă a Uniunii Europene pentru politica externă și de securitate să adopte măsuri și o metodologie mai eficace, orientate asupra rezultatelor, inclusiv evaluări ale dialogurilor și politicilor existente în materie de drepturi ale omului;
  3. îndeamnă UE și statele sale membre să-și exprime voința politică de a sprijini acțiunile apărătorilor drepturilor omului, utilizând astfel mai bine toate instrumentele existente și dezvoltând mecanisme noi, complementare, care să susțină și să promoveze activitatea acestora pe baza unei adevărate strategii participative, ce trebuie să-și aducă contribuția la crearea unui mediu permisiv, în care activiștii să-și poată îndeplini îndatoririle și să se bucure de protecție; subliniază că toate acestea trebuie însoțite de o politică urmărind prevenirea și protejarea apărătorilor drepturilor omului împotriva atacurilor și amenințărilor, atât prin măsuri de urgență, cât și prin măsuri pe termen lung;

Joi, 17 iunie 2010

Consolidarea și inovațiile instituționale prevăzute de Tratatul de la Lisabona

4. reamintește că, după cum se menționează la articolele 3 și 21, Tratatul de la Lisabona așează promovarea și protejarea drepturilor omului în centrul acțiunii externe a Uniunii; subliniază că promovarea drepturilor omului, atât ca valoare fundamentală, cât și ca obiectiv al politicii externe a Uniunii, trebuie să se oglindească, în mod prioritar, în procesul de creare și în structura Serviciului European de Acțiune Externă, inclusiv prin alocarea unor resurse umane suficiente; solicită, în consecință, instituirea în cadrul SEAE a unui serviciu centralizat, cu responsabilități specifice în ceea ce îi privește pe apărătorii drepturilor omului;

5. subliniază că, până în prezent, misiunile UE au implementat nesatisfăcător orientările legate de apărătorii drepturilor omului și solicită Comisiei să efectueze o analiză aprofundată, spre a garanta soluționarea acestei probleme; remarcă, în acest sens, că în urma adoptării Tratatului de la Lisabona, delegațiile Comisiei în țările terțe trebuie să fructifice pe deplin noile oportunități, însă poartă și răspunderea de a aborda cu mai mult succes acest aspect în noua lor calitate de delegații ale Uniunii, cu un rol mai important în termeni de reprezentare a UE și implementare a politicii în materie de drepturi ale omului; își reiterează, prin urmare, solicitarea ca în toate țările să fie numiți politicieni de înaltă calificare, cu responsabilități specifice în ceea ce privește drepturile omului și democrația și ca orientările să fie integrate, iar bunele practici în materie de drepturi ale omului dezvoltate și implementate în programele de formare a personalului misiunilor UE, în fișele posturilor și în procedeele de evaluare;

6. relevă importanța clauzelor referitoare la drepturile omului din cadrul politicilor comerciale, al parteneriatelor și al acordurilor dintre UE și țările terțe; propune o „evaluare în funcție de drepturile omului” a țărilor terțe care se angajează în relații comerciale cu UE;

7. se așteaptă ca numirea Înaltei Reprezentante pentru politica externă și de securitate care este, în același timp, și vicepreședintă a Comisiei, ca și înființarea unui serviciu comun de acțiune externă, să îmbunătățească considerabil coerența și eficacitatea UE în acest domeniu și recomandă insistent ca ÎR/VP să instituționalizeze elaborarea unor strategii locale, în strânsă cooperare cu societatea civilă independentă locală, inclusiv evaluarea regulată a acestora, astfel încât să se asigure o implementare reală a măsurilor de protecție consacrate în Orientările UE privind apărătorii drepturilor omului;

8. consideră că este necesar să se dea curs în mod sistematic și să se îmbunătățească contactele cu societatea civilă, precum și accesul apărătorilor drepturilor omului la delegațiile și misiunile UE de la fața locului; salută, în această privință, cererea Președinției spaniole de a se numi la nivel local un ofițer de legătură comun, ales dintre membrii misiunilor UE pentru apărătorii drepturilor omului, însărcinați cu coordonarea activităților Uniunii Europene prin promovarea unui acces lărgit la informațiile privind încălcarea drepturilor omului și cooperarea cu societatea civilă, ceea ce ar asigura transparența modului în care își exercită responsabilitățile, cât și posibilitatea de a acționa rapid, în mod flexibil, în situații de urgență; solicită ca Parlamentul să fie informat cu privire la aceste numiri;

Către o abordare mai coerentă și sistematică în cadrul politicii UE în domeniul drepturilor omului

9. își exprimă îngrijorarea cu privire la neaplicarea Orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului; insistă ca aceste orientări să fie implementate pe deplin și în mod corespunzător de toate delegațiile UE și ca toate acestea să elaboreze strategii locale de implementare înainte de finele anului 2010 sau, în cazul în care astfel de strategii există deja, ca ele să fie revizuite până la aceeași dată; solicită ca lista acestor strategii locale să fie pusă la dispoziția Parlamentului European și publicată în Raportul anual al UE privind drepturile omului;

10. solicită Consiliului, Comisiei și delegațiilor UE să implice activ apărătorii drepturilor omului și organizațiile lor în elaborarea, monitorizarea și revizuirea proceselor din cadrul strategiilor locale, întrucât toate acestea influențează valoarea efectivă a respectivelor strategii;

11. consideră că întâlnirile, organizate cel puțin o dată pe an, dintre apărătorii drepturilor omului și diplomați, conform prevederilor din orientările UE, pot contribui în mod evident la instituirea unor astfel de procese și încuraja organizarea regulată a mai multor asemenea întâlniri în viitor; solicită depunerea unor eforturi care să asigure participarea la aceste întâlniri a apărătorilor drepturilor omului de diferite profiluri care își desfășoară activitatea la nivel național, precum și participarea apărătorilor de la nivel regional;

Joi, 17 iunie 2010

12. solicită, prin urmare, Înaltei Reprezentante pentru politica externă și de securitate să analizeze posibilitatea organizării unei întruniri internaționale cu apărătorii drepturilor omului, cu participarea organismelor relevante ale Organizației Națiunilor Unite, secretariatelor convențiilor regionale pentru drepturile omului și a ONG-urilor regionale și internaționale, în scopul îmbunătățirii protecției acordate apărătorilor drepturilor omului și al promovării drepturilor omului în întreaga lume;
13. subliniază necesitatea unei perspective de gen în contextul implementării orientărilor, cu acțiuni punctuale, în favoarea apărătorilor drepturilor femeilor și a altor grupuri deosebit de vulnerabile, cum sunt jurnaliștii și promotorii drepturilor economice, sociale și culturale, ai drepturilor copiilor și a celor care se ocupă de drepturile minorităților, în special drepturile minorităților lingvistice și religioase, drepturile populațiilor indigene și drepturile LGBT;
14. subliniază importanța libertății cuvântului și rolul mijloacelor de informare în masă, atât online cât și offline, în crearea unui mediu permisiv pentru apărătorii drepturilor omului;
15. consideră că dezvoltarea noilor tehnologii și impactul acestora asupra apărătorilor drepturilor omului se cer evaluate, iar rezultatele integrate în programele UE existente din domeniul drepturilor omului și al apărătorilor lor;
16. este de părere că aspectele esențiale din strategiile locale de aplicare a Orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului ar trebui să fie reflectate în documentele de strategie națională/programele indicative naționale, Planurile de acțiune PEV, Programele anuale de acțiune ale IEDDO și Instrumentul pentru stabilitate (IS);
17. reiterează că, în baza Tratatului de la Lisabona, promovarea, protecția și securitatea apărătorilor drepturilor omului trebuie considerate ca un aspect prioritar al relațiilor UE cu țările terțe și integrate, la toate nivelurile și în toate aspectele și instrumentele politicii externe a Uniunii, pentru a mări coerența, eficacitatea și credibilitatea sprijinului acordat de UE apărătorilor drepturilor omului; consideră că dezvoltarea, implementarea eficientă și monitorizarea regulată a unor strategii naționale specifice cu privire la drepturile omului și democrație ar contribui în mod substanțial la această abordare cu scop precis;
18. consideră că apărătorii drepturilor omului din țările terțe ar fi mai bine protejați prin mărirea eficacității dialogurilor UE privind drepturile omului; subliniază necesitatea de a ridica sistematic problema situației apărătorilor drepturilor omului în cadrul tuturor dialogurilor politice și pe tema drepturilor omului, precum și în cadrul negocierilor comerciale cu țările terțe și, în general, situația și îmbunătățirea libertății de asociere în practicile, reglementările și legislațiile naționale, amintind partenerilor că statele poartă răspunderea integrării tuturor obligațiilor și drepturilor incorporate în Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului în legislația națională, inclusiv libertatea de asociere, libertatea de întrunire și dreptul de a primi finanțări din țară și din străinătate în condiții de deplină transparență și cu respectarea autonomiei lor în luarea deciziilor, precum și a libertății de exprimare, care constituie un drept esențial pentru activitatea apărătorilor drepturilor omului; subliniază că ar trebui, de asemenea să se reamintească statelor partenere obligația și responsabilitatea de a proteja și promova respectarea apărătorilor drepturilor omului și a activității acestora, creând condiții care să le permită desfășurarea neîngrădită a activităților de promovare, monitorizare și prezentare de rapoarte cu privire la drepturile omului;
19. opinează că, în ceea ce privește primirea unor finanțări interne și din străinătate, ar trebui adoptate criterii specifice în concordanță cu un nivel adecvat de transparență și cu cerințele de confidențialitate necesare; consideră că printre criteriile care ar putea fi luate în considerație, cu titlu pur indicativ, se numără: natura organizației apărătorilor drepturilor omului, numărul de membri, gradul de urgență al sprijinului financiar, o analiză a planului de intervenție pentru apărarea drepturilor omului și necesitățile comunității locale; solicită măsuri care să asigure luarea în considerație a oricărui alte criterii pe care le-ar putea invoca apărătorii drepturilor omului, dacă sunt considerate esențiale pentru desfășurarea activității lor;
20. reiterează că delegațiile Parlamentului European, în calitatea lor de organisme ale PE în domeniul relațiilor cu țările terțe, ar putea juca un rol încă și mai important în ceea ce privește eforturile de sprijinire a apărătorilor drepturilor omului, în conformitate cu orientările specifice privind acțiunile în favoarea drepturilor omului și democrației ale membrilor Parlamentului European în cursul vizitelor întreprinse în țări terțe;
21. solicită să se pună mai mult accentul pe rolul Parlamentului European în cadrul dialogurilor UE cu țările terțe pe tema drepturilor omului;
22. încurajează includerea comunității de afaceri în dialogurile privind drepturile omului;
23. consideră că, atunci când este vorba de protejarea apărătorilor drepturilor omului, este necesară atât o abordare coerentă, coordonată la nivelul UE, cât și de mai mult spațiu de acțiune pentru ca statele membre să-și îndeplinească rolurile complementare ce le revin;

Joi, 17 iunie 2010

24. condamnă climatul de impunitate în privința actelor comise împotriva apărătorilor, care predomină în numeroase țări din lume; solicită Consiliului și Comisiei să ridice această problemă în cadrul contactelor bilaterale, îndemnând toate statele să asigure aducerea în fața justiției a făptuitorilor, indiferent de poziția sau funcția lor, prin intermediul unor proceduri disciplinare și penale independente și eficiente, având în vedere întotdeauna posibilitatea de a face recurs în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, după epuizarea căilor interne de atac;

25. subliniază necesitatea de a lua toate măsurile necesare pentru ca siguranța publică, inclusiv combaterea terorismului, să nu fie invocate arbitrar, împotriva apărătorilor drepturilor omului;

26. subliniază că deputații parlamentari joacă, de asemenea, un rol crucial, garantând că legislația națională care poate afecta apărătorii drepturilor omului și activitățile acestora este adaptată în conformitate cu normele recunoscute internațional privind drepturile omului; subliniază, prin urmare, importanța abordării sistematice a acestor probleme de către membrii Parlamentului European în cadrul reuniunilor bilaterale și multilaterale cu alți parlamentari și experți pe teren, în concordanță cu orientările specifice cu privire la activitățile membrilor în Parlamentul European în domeniul drepturilor omului și democrației în cursul vizitelor întreprinse în țările terțe;

27. subliniază importanța deplinei implicări a societății civile independente în pregătirea dialogurilor pe tema drepturilor omului, fie prin seminare organizate împreună cu societatea civilă, fie prin alte mijloace; consideră că seminarele organizate cu societatea civilă trebuie să fie mai strâns corelate cu dialogurile oficiale, prin publicarea recomandărilor formulate și printr-o mai bună monitorizare și comunicare cu societatea civilă odată ce a avut loc un dialog; subliniază importanța aducerii în discuție a cazurilor individuale în cursul dialogurilor și consideră că publicarea listelor de nume ar intensifica impactul acțiunilor UE și ar atrage atenția publicului asupra acestor cazuri, cu condiția ca dezvăluirea lor să nu prezinte riscuri pentru apărătorii drepturilor omului; subliniază importanța cooperării cu alți apărători ai drepturilor omului și societatea civilă la evaluarea acestor riscuri;

28. consideră că Inițiativa europeană pentru democrație și drepturile omului (IEDDO., care și-a demonstrat deja capacitatea de a sprijini și promova respectarea drepturilor omului și consolidarea statului de drept, ar trebui să-și intensifice în continuare sprijinul direct acordat apărătorilor drepturilor omului pentru a le satisface nevoile pe termen scurt și pe termen lung, cu certitudinea că se ajunge și la grupurile deosebit de vulnerabile și la apărătorii care locuiesc în zone îndepărtate și în zone cărora li se acordă mai puțină atenție;

29. solicită Consiliului și Înaltei Reprezentante să denunțe sistematic și să-și exprime dezaprobarea față de companiile internaționale, atunci când acestea furnizează regimurilor opresive tehnologie de supraveghere, facilitând în acest fel persecutarea și arestarea apărătorilor drepturilor omului;

Creșterea transparenței și a vizibilității ca măsură de protecție

30. invită Consiliul și Comisia să crească gradul de conștientizare al apărătorilor drepturilor omului, SEAE, ambasadelor UE și Ministerelor de Externe ale statelor UE cu privire la existența orientărilor prin acțiuni specifice, în scopul însușirii și aplicării depline a acestora; consideră că întâlnirile anuale prevăzute în orientări ar oferi un sprijin substanțial apărătorilor drepturilor omului și, de asemenea, ar spori credibilitatea și vizibilitatea acțiunilor UE, arătând, astfel, în mod clar, cât de importantă este protecția drepturilor omului pentru UE;

31. subliniază că recunoașterea publică și vizibilitatea conferită apărătorilor drepturilor omului și activităților acestora pot, de asemenea, să contribuie la protejarea lor în împrejurări dificile, deoarece făptașii ar putea să nu acționeze, dacă abuzurile nu trec neobservate; invită statele membre UE și delegațiile UE să publice, ori de câte ori este posibil, demersurile și alte activități întreprinse în legătură cu un caz anume, consultându-se întotdeauna cu apărătorul drepturilor omului și familia acestuia/acesteia; invită misiunile UE să ofere apărătorilor drepturilor omului și/sau familiilor acestora, precum și ONG-urilor care au avertizat UE cu privire la un anumit caz, feedback sistematic cu privire la orice măsuri, de orice tip, adoptate în numele lor, după cum se specifică în orientări;

32. invită Înalta Reprezentantă a Uniunii Europene pentru politica externă și de securitate și toți comisarii cu atribuții în domeniul relațiilor externe să se întâlnească sistematic cu apărătorii drepturilor omului în cursul deplasărilor oficiale în țările terțe și subliniază că sprijinul acordat apărătorilor drepturilor omului ar trebui, de asemenea, să fie inclus în mod imperativ în mandatul Reprezentanților speciali ai UE; subliniază că atât Înalta Reprezentantă, cât și Reprezentanții speciali vor fi considerați responsabili de către Parlamentul European pentru activitatea lor în această privință;

Joi, 17 iunie 2010

33. subliniază necesitatea de a sprijini în mod activ și de a dezvolta propunerile cu privire la modalitatea în care rețeaua Premiului Saharov, lansată în decembrie 2008, cu ocazia celei de-a 20 a aniversării a Premiului Saharov, ar putea fi utilizată ca parte a sprijinului susținut pentru apărătorii drepturilor omului, precum și pentru a fructifica mai bine de posibil contribuție a laureaților la diversele acțiuni ale Parlamentului European, cu scopul de a-și îndeplini mandatul; își reafirmă îngrijorarea cu privire la încălcarea drepturilor omului în cazul unor laureați ai Premiului Saharov;

Acțiuni mai coordonate și mai pragmatice în favoarea apărătorilor drepturilor omului

34. consideră că UE trebuie să dezvolte o abordare holistică în ceea ce-i privește pe apărătorii drepturilor omului, pentru a spori credibilitatea și eficiența politicii UE în statele membre UE și în relațiile cu țările terțe, incluzând, în același timp, măsuri de sprijin pentru a garanta siguranța activităților acestora, precum și măsuri preventive și de protecție, ținând cont în același timp de necesitățile pe termen scurt și lung ale apărătorilor drepturilor omului; subliniază că strategia revizuită pentru IEDDO și Orientările UE privind apărătorii drepturilor omului ar trebui să reflecte această abordare;

35. consideră că UE trebuie să indice în mod clar posibilele sancțiuni care ar putea fi aplicate țărilor terțe ce comit încălcări grave ale drepturilor omului și să le aplice; reiterează, încă o dată, solicitarea adresată Comisiei și Consiliului și, în particular, ÎR/VP de a transpune în practică clauza referitoare la drepturile omului din cuprinsul acordurilor internaționale și de a institui astfel un mecanism veritabil de aplicare concretă a acesteia, în spiritul articolelor 8,9 și 96 din Acordurile de la Cotonou;

36. consideră că, pentru a dezvolta acțiuni mai pragmatice, Înalta Reprezentantă a Uniunii Europene pentru politica externă și de securitate ar trebui să evalueze periodic aplicarea Orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului de către fiecare delegație UE în țările terțe, să acorde prioritate și să monitorizeze îndeaproape această activitate și să adreseze acelor misiuni în cadrul cărora aplicarea acestor orientări a fost evident slabă recomandarea de a-și intensifica acțiunile;

37. invită Consiliul să sporească accesibilitatea Europei pentru apărătorii drepturilor omului care nu pot să rămână în țările lor de origine; invită Consiliul și Comisia să pregătească și să aplice măsuri specifice pentru a facilita accesul unor astfel de apărători ai drepturilor omului către Europa;

38. reamintește necesitatea de a depăși lipsa unei strategii coerente de protecție și azil prin punerea sistematică în aplicare a unor măsuri și inițiative pe termen scurt și lung; solicită Înaltei Reprezentante să prezinte Parlamentului European, până la sfârșitul anului 2010, un raport cu privire la măsurile luate în acest scop;

39. își reiterează solicitarea ca statele membre să dezvolte cu prioritate o politică coordonată de emiteră a vizelor în regim de urgență pentru apărătorii drepturilor omului și membrii familiilor acestora, pentru care regimurile speciale aplicate de Spania și Irlanda pot servi drept exemplu; este ferm încredințat că investirea noilor delegații ale Parlamentului European cu competența de a formula recomandări statelor membre cu privire la emiteră de vize în regim de urgență ar reprezenta un progres semnificativ pentru politica Uniunii în domeniul drepturilor omului; opinează că o trimitere clară la această posibilitate în Proiectul de manual pentru procesarea solicitărilor de viză și modificarea vizelor emise ar putea fi de mare ajutor pentru a ajunge la această abordare comună, după cum Parlamentul European s-a exprimat deja în cursul procesului de control juridic al măsurii menționate mai sus;

40. îndeamnă cele 27 de state membre să urmeze aceeași direcție în ceea ce privește emiteră de vize pentru apărătorii drepturilor omului;

41. subliniază necesitatea ca, concomitent cu aceste vize în regim de urgență, apărătorilor drepturilor omului să li se ofere protecție și adăpost temporar în Europa, alocându-se eventual resurse financiare și locuințe pentru adăpostirea acestora, precum și programe asociate (activități în domeniul drepturilor omului, conferințe în cadrul universităților europene, cursuri de limbă etc.); salută inițiativa orașelor adăpost promovată de Președinția cehă, precum și Programul Protecție și adăpost implementat de guvernul spaniol cu începere din 2008 și solicită ÎR/VP ca, în cadrul SEAE, să finalizeze, până la sfârșitul anului 2010, un program european de protecție și adăpostire, de implementat în 2011, fără a lipsi însă celelalte orașe de responsabilitățile ce le incumbă; invită, prin urmare, Înalta Reprezentantă să prezinte Parlamentului European un manual cu privire la modul de înființare a unui oraș-adăpost, precum și o propunere-cadru care să sprijine legăturile între astfel de orașe; solicită continuarea sprijinului acordat altor inițiative existente în această privință;

Joi, 17 iunie 2010

42. subliniază în continuare că, atunci când este periclitată viața sau sănătatea fizică și mentală a unui apărător al drepturilor omului, statele membre și delegațiile UE ar trebui să sprijine și să dezvolte și alte instrumente de protecție și mecanisme de reacție urgentă; consideră că, pentru aceasta, ar trebui întărită cooperarea cu apărătorii drepturilor omului la nivel local și societatea civilă;

43. salută cooperarea actuală dintre mecanismele de protecție existente la nivel european și internațional, care ar putea fi întărită mai mult prin schimburi sistematice de informații și strategii, pentru a asigura o complementaritate mai bună între toate acestea, atât în ceea ce privește schimbul de informații în cazuri de urgență, cât și coordonarea pentru acțiunile de sprijin pe termen lung, de exemplu prin utilizarea unei platforme online securizate, accesibilă tuturor părților interesate cu statut oficial; salută, în această privință, reuniunile anuale organizate de Consiliul Europei, precum și reuniunile anuale „inter-mecanisme” organizate de Observatorul pentru protejarea apărătorilor drepturilor omului, un program comun al Federației internaționale pentru drepturile omului (FIDH), al Organizației mondiale împotriva torturii (OMCT), cu scopul de a consolida interacțiunea dintre mecanismele și instituțiile internaționale și regionale și instituțiile de protecție a apărătorilor drepturilor omului; invită actualele grupuri operative pentru apărătorii drepturilor omului din Europa din cadrul Grupului de lucru pentru drepturile omului al Consiliului și Consiliului Europei, acesta din urmă fiind o inițiativă aparținând Comisarului Consiliului Europei pentru drepturile omului, să exploreze unele modalități de cooperare mai strânsă;

44. solicită ca, în contextul aplicării Tratatului de la Lisabona, instituțiile UE să stabilească un mecanism interinstituțional de cooperare cu privire la apărătorii drepturilor omului; consideră că instituirea acestui mecanism ar putea fi facilitată prin stabilirea unor servicii centralizate pentru apărătorii drepturilor omului în cadrul tuturor instituțiilor și organelor UE, aceste puncte centrale lucrând în strânsă cooperare cu persoanele responsabile pentru drepturile omului și democrație din cadrul misiunilor și a delegațiilor UE;

45. invită Consiliul și Comisia să analizeze posibilitatea creării unui sistem de alertă care să fie utilizat în comun de instituțiile UE și toate celelalte mecanisme de protecție;

46. consideră că schimbul de informații ar putea fi, de asemenea, facilitat de crearea unor baze de date specifice sau a unor „jurnale de bord” pentru a păstra o evidență a activităților întreprinse, în special în ceea ce privește persoanele, garantând în același timp respectarea deplină a confidențialității;

47. invită Comisia Europeană să urmărească și să monitorizeze în mod periodic punerea în aplicare pe termen scurt și lung a Orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului și să prezinte rapoarte Subcomisiei pentru drepturile omului a Parlamentului European;

*

* *

48. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și statelor membre ale UE.

Calitatea datelor statistice în Uniune și competențele sporite ale Comisiei (Eurostat) în materie de audit

P7_TA(2010)0230

Rezoluția Parlamentului European din 17 iunie 2010 referitoare la calitatea datelor statistice în Uniune și competențe sporite în materie de audit ale Comisiei (Eurostat)

(2011/C 236 E/11)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2010)0053),

— având în vedere propunerea Comisiei (COM(2005)0071 – 2005/0013(CNS)),